

Χρόνια τωρα βρίσκω την ίδια παρέα εκεί στην πλαζ του ΕΟΤ, γεγονός που μόνο του δεν έχει καμία ιδιαίτερη σημασία. Αλλά, σαν τις γυμνόστηθες ξενόγλωσσες καλλονές, που έρχονται και φεύγουν κάθε καλοκαίρι αφήνοντας στο νου κάποιες οπτικοακουστικές αναμνήσεις, αυτή η παρέα έρχεται, συναντιέται κάθε καλοκαίρι και κάπου στα μέσα του Σεπτέμβρη δίνει την υπόσχεση να.....ξανασυναντηθεί του....χρόνου! Αντίθετα, όμως, με τις καλλόνες που έχοντας γευτεί τις δικές μας ακρογιαλιές, του χρόνου θα εντυπωσιάσουν άλλα μάτια σ᾽άλλα μέρη, τούτη η παρέα γίνεται σημαντική για δύο λόγους: για τη ζωντάνια της που φαίνεται στο πάθος όλων για κολύμπι και άσκηση και την εμμονή της να αψηφά τη φθορά του χρόνου. ..

Γιατί σε τούτη την παρέα, ο νεότερος είναι ο υπογράφων που είναι «κατοχικός» και σε απόσταση αναπνοής (!) ο επόμενος γιόρτασε προχτές τα 83 χρόνια του (!) και ο μεγάλος έχει κιόλας ξεχάσει αν τα τελευταία γενέθλιά του ήταν τα 86ή τα 87!... Και, κάπου ανάμεσα στον κυρ-Γιώργη που παίρνει την επιταγή της σύνταξης εδώ και δεκαεπτά χρόνια, και τον κυρ-Απόστολο που εισπράττει το μηνιάτικό του από την υπερατλαντική χώρα εδώ και είκοσι χρόνια (!), οι υπόλοιποι σαν τον Κοσμά, τον Θωμά, τον Ευθύμη και τον Χρήστο και τον «άλλο Γιώργο» επιμένουν να αμφιβάλλουν για την αξιοπιστία της Εθνικής Στατιστικής Υπηρεσίας μας που υπολειτουργούσε όταν ήρθαν στον κόσμο!

Ιτε παίδες Ελλήνων....

Το καλοκαίρι τα «παιδιά» κολυμπάνε και τούτο δεν είναι σχήμα λόγου, είναι μια πραγματική διαπίστωση, είναι σκέτη αλήθεια! Κάνουν μπάνιο, φτάνουν μέχρι τις σημαδούρες, ξεχωρίζουν από τα ντόπια πλήθη και τις εισαγόμενες ορδές που ταυτίζουν την επίσκεψη στη θάλασσα με εκείνο το γνωστό στρογγυλοκάθισμα σε μια από τις πλαστικές καρέκλες

της πλαζ και τα οπτικοακουστικά ερεθίσματα της πολυγλωσσικής πολυφωνίας και της ανατομικής πολυμορφίας που είναι λιγότερο παράγωγο της φύσης και περισσότερο αποτέλεσμα καταναλωτικής συμπεριφοράς κακών συνηθειών.

Και το χειμώ να;

Σίγουρα λείπουν οι οπτικοακουστικές απολαύσεις ξένων και ντόπιων καλλίγραμων θηλυκών για τα μέλη της παρέας, αλλα υπάρχουν οι διαδρομές ανάμεσα στο Σέιχ-Σου και παραλίας του Λευκού μας Πύργου, τα χιλιόμετρα που γράφει το κοντέρ του Χρήστου και του Γιώργου και του Απόστολου και του Ευθύμη... Και τα κοντέρ γράφουν πολλά χιλιόμετρα, κάθε μέρα, χιλιόμετρα σε ύπτιο και κρόουλ και ελεύθερο κατακαλόκαιρα, και χιλιόμετρα με τα πόδια σε άσφαλτο, χωματόδρομο και γρασίδι τους άλλους οκτώ μήνες του χρόνου....

Ιτε παίδες Ελλήνων....!

Κάπου ανάμεσα στις αναμνήσεις των μελών της παρέας που είναι πραγματικά εντυπωσιακές και τα σχόλια για τις καλλίγραμες καλλονές, ντόπιες και ξένες, έτσι το΄φερε η κουβέντα, προχτές, να μιλήσουμε και για τις νέες γιενιές που γαλουχούνται με λαϊκά άσματα σε ντουμανιασμένες αίθουσες (παρά τις σχετικές.... απαγορεύσεις) πηγαινοέρχονται καθημερινά σπίτι-δουλειά κλεισμένοι στο αμάξι τους, κάθονται στο σπίτι, στο γραφείο, στα γήπεδα, στην ταβέρνα, στο καφενείο, στο σινεμά, στο ζαχαροπλαστείο...

Κυρίως κάαααθονται!....

Καθήστε, λοιπόν, παίδες Ελλήνων!.....

Το ’χει παράπονο ο κυρ-Απόστολος που πνιγόμαστε εμείς οι σύγχρονοι ιθαγενείς της θαλασσόβρεχτης Ελλάδας σε μισό μέτρο νερό, το ’χει παράπονο ο Χρήστος που απεχθάνεται την πρέφα γιατί έχασε τους «καρδιακούς του φίλους» από καρδιακά επεισόδια, παραπονιέται ο Κοσμάς ότι οι παιδικοί του φίλοι μένουν κλινήρεις με ισχυαλγίες και ρευματικά!....

Κι αν το σκεφτούμε λίγο-πολύ στα σοβαρά, αν δούμε τι ποσότητες υδατανθράκων και διοξειδίου του άνθρακα και πίσσας και νικοτίνης καταναλώνουμε καθημερινά εμείς οι νεο-Ελληνες «καθισμένοι» δεν είναι εντυπωσιακοί, μα καθόλου εντυπωσιακοί οι αυξανόμενοι ρυθμοί θανάτου από ασθένειες του αναπνευστικού και του καρδιοαγγειακού και οι υπέρμετροι υψηλοί δείκτες τριγλυκεριδίων και χοληστερίνης που μας απειλούν καθημερινά....

Γιατί, όντας κάπως από τη φύση μας (φταίει το κλίμα και η ζέστη ;) κάπως επιρρεπείς στο καθισιό, και βρίσκοντας πρόφαση την ύπαρξη της.... ρόδας, την αδυναμία μας στα ανατολίτικα εδέσματα και τα....σοροπιαστά γλυκά, την έλλειψη χώρων άθλησης και την υπεραφθονία σε μάρκες τσιγάρων, ξεχνάμε να γυμναστούμε, να περπατήσουμε να εξασκήσουμε τους μυς μας, να γράψουμε στο κοντέρ τα χιλιόμετρα που απαιτούνται για να συνεχίσει να δουλεύει καλά η καρδιά μας!

Υποσχέθηκα τις προάλες στην παρέα (πρώιμο φέτος το καλοκαίρι) να πω δύο κουβέντες για τις...καρδιές τους, γιατί πραγματικά το λένε!...

Ιτε, Απόστολε, Κοσμά, Χρήστο, Γιώ ργο, Ευθύμη και λοιποί παίδες Ελλήνων...Ιτε και ...έστε αιωνόβιοι!..

Ομολογώ δημοσίως ότι και εγώ και όλοι οι υπόλοιποι χαιρόμαστε να σας βλέπουμε να αψηφάτε το χρόνο, να κολυμπάτε, να περπατάτε, να ασκείστε.

Χ**αιρόμαστε που στέκεστε όρθιοι και επιλέγουμε να σας χειροκροτούμε καθιστοί!..**

Του καθηγητή Γιώ ργου Πιπερόπουλου